

FORARBEID

Sissel Ellingsen Westvig

ABSTRAKT

Turistene strømmer til Lofoten. Besøkende fra hele verden vil se og oppleve den ville naturen, den rene luften og det fantastiske lyset. Særlig friluft- og opplevelsesturismen har hatt en enorm økning de siste årene. Det er ikke bare positivt. Selv om det legges igjen store summer, kan man tydelig se problemene som oppstår når så mange mennesker bruker naturen vår til rekreasjon. Manglende tilrettelegging og forvaltning fører til stor slitasje på det fantastiske landskapet som folk kommer for å oppleve.

Utenfor Hennigsvær ligger det gamle fiskeværer Festvåg. Nærheten til mange klatrefelt gjør området til et populært sted å campe. Sommeren 2014 ble det registrert 4000 overnattinger på området. Turistene sov spiste, brant bål og gikk på toalettet i den naturen de selv setter så stor pris på. Det satte sine spor, og da sesongen var over, var det naturen som stod igjen som taperen.

Hvordan kan man, ved hjelp av arkitektur, tilrettelegge for en friluftsturisme som ikke går på bekostning av naturen?

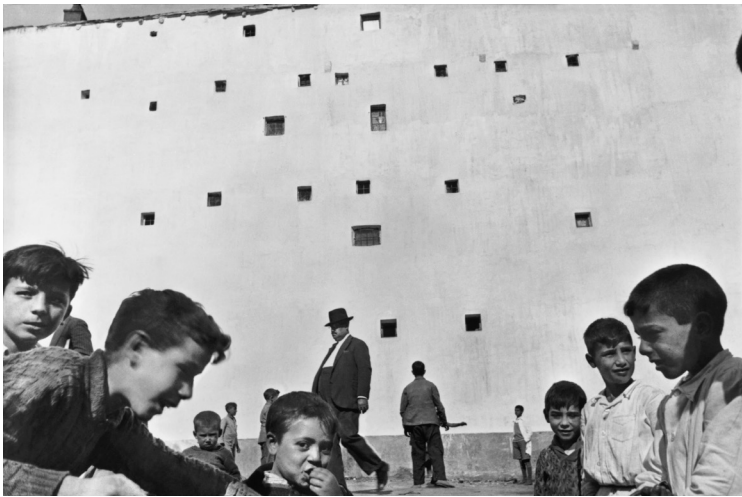
FORORD

Jeg er nordfra, og fascineres av lyset hver gang jeg er hjemme. Mine sommerminner er farget av dager som aldri egentlig tok slutt, og sol rett i øynene når man tuslet hjem fra fest. Jeg husker på barneskolen da årets første, nesten horisontale solstråler skapte store rombemønstre på veggene, og vi feiret solas tilbakekomst med solboller. I mørketiden var nordlyset en del av hverdagen. -Ikke vink til nordlyset, sa Mamma. Det kunne komme og ta oss. Senere har jeg blitt mer oppmerksom på lyset i mørketida. I Nordland er ikke mørketida mørk. Den er heller blå, fiolett, oransje, rosa og purpur. Lyset når oss selv i mørket, og skaper et skue som gjør det verdt å vente litt til på sola.

Sissel Ellingsen Westvig
Sissel.westvig@gmail.com
97511926

INNHOOLD

s. 5	Forord
s. 8-9	Et minne
s. 10-13	Problemstilling og oppgave
s. 14-23	Tema//Lys
s. 24-29	Tema//Natur
s. 30-35	Tema//Økoturisme
s. 36-47	Sted
s. 48-49	Mål & Ambisjoner
s. 50-55	Metode & Fremdrift
s. 56-57	Kilder
s. 58-61	Vedlegg: endringer

En natt hadde det snødd veldig mye. Tett, tung snø, som la seg over buskene i hagen og gjorde dem til ensartede klumper. Jeg fant ut at jeg skulle grave frem bakken under den ene busken, og oppdagen til min fornøyelse at mellom snøen og greinene og bakken hadde det oppstått et hulrom, akkurat som et revehil! Og det var bare jeg som viste om det! Jeg krøp inn og lå der, under grenene og snøen, og følte meg veldig trygg og fordøyd. Snøen stengte ute lydene fra gata, mens åpningen slapp inn akkurat nok lys til at det ikke var skummelt. Hiet mitt var akkurat passe stort for en liten kropp, og var min egne, hemmelige plass. Dagen etter hadde snøen kollapset, og hiet var det borte. Jeg gikk ofte bort til busken for å se om hiet var der, men det dukket aldri opp igjen.

OPPGAVE

Hvordan kan man gjennom arkitektur formidle lyset og naturen i Nordland til besøkende?

Mitt program vil være et overnattingssted i nordre Nordland, med økoturister som målgruppe. Det skal være et sted for å finne ro ved hjelp av naturen, lyset og stedet.

Min diplomoppgave skal handle om arkitektur i møte med naturen, der lyset får lov til å være hovedfokus. Jeg har valgt å jobbe i Nord-Norge, fordi lyset og naturen der er så ekstrem og fascinerende. Min oppgave skal bruke arkitekturen til å formidle lyset og naturen på det valgte stedet. Formidle til hvem spør du? Besøkende! De som kommer inn etter en lang dag ute, og som vil tørke opp etter det siste regnskyellet. De som vil oppholde seg i dette fantastiske landskapet, og kjenne at de slapper litt ekstra av. På dette stedet kan man oppleve naturen og lyset, samtidig som man er varm og beskyttet. Eller kanskje man er kald? Her skal folk få overnatte, få litt tid til å ta inn over seg det vidunderlige og heftige i naturen rundt seg. De skal få tid til å oppleve det berømte, skiftende nordnorske været.

TEMA/LYS

Nord for polarsirkelen ($66^{\circ}33'42,5''$) har man midnattssol og mørketid. Altså vil ikke sole gå ned for en gitt periode om sommeren, og om vinteren forsvinner den under horisonten. Lengden på disse periodene avhenger breddegrad.

Selv om sola ikke kommer til syne i mørketiden, sørger den for at det likevel ikke mørkt. Den lyser opp himmelen fra under horisonten, og farger fra kongeblått til oransje og rosa lyser opp dagen for mørketrøtte nordboere. På grunn av den lave solvinkelen, varer også "den blå timen" mye lengre i nord. Overgangen fra lyst til mørkt blir mye mer flytende, og spekteret av farger som spilles av, blir større. ‘

Når jorden roterer rundt sin egen akse, oppstår lys- og mørkesekvensen vi kjenner som dag og natt. Det vi omtaler som dagslys er sollyset som treffer oss på dagtid, og består av direkte lys fra solen (direkte luminans) og lyset fra himmelen (indirekte, diffus luminans). Himmellyset kommer av at solstråler blir spredt og reflektert av luftmolekylene i atmosfæren, og hadde det ikke vært for dette, ville himmelen vår vært

helt mørk på dagtid.

Det øyet vårt oppfatter som lys, er elektromagnetisk stråling med bølgelengde mellom 400 nm og 700 nm (Holtsmark, 2009). Når lyset treffer netthinnen i øyet, er det ulike reseptorer som oppfatter lyset og sender signal til hjernen vår. Tappene registrerer farger og skarphet, mens stavene gir oss mørkesyn og sort-hvitt syn. I 2002 oppdaget forskere ved Thomas

Jefferson University at det også finnes non-visuelle reseptorer, eller blåreseptorer i netthinnen, som er spesielt sensitive for lys i det blå spekteret. Disse reseptorene sender signaler til de delene av hjernen som regulerer døgnrytmen, og som produserer hormonene melatonin og melanopsin, som gjør oss henholdsvis trette og våkne. Dagslys, og spesielt lyset i det blå spekteret, styrer døgnrytmen vår.

Solen og dagslyset påvirker oss mennesker på mange måter vi sjeldent tenker over i det daglige. Solen og dagslyset styrer vår oppfatning av tiden som går, når solen beveger seg over himmelen og gjør natt til dag. De fleste mennesker kan se på solen på sitt hjemsted og bestemme hvilken tid på døgnet det er. Før var det viktig å ha kommet seg i ly fra rovdyr og andre farer, før solen gikk ned. I dag er det sjeldent rovdyr

truer i buskene, og lamper kan lyse opp veien, men det føles likevel viktig å komme seg hjem når det mørkner. Det ligger en innebygd trygghet i sollyset som en kunstig lyskilde ikke kan gjenskape.

Som nevnt tidligere justeres menneskets døgnrytme av de non-visuelle reseptorene i øyet og hjernen. Når man åpner øynene om morgenen, og lys treffer netthinnen i øyet, dannes

det melanopsin, og signaler sendes til hypothalamus i hjernen, som styrer døgnrytmen vår. Vi blir mer årvåkne, tenker klarere, blir i bedre humør og blir klar til å starte dagen. Mangel på dagslys kan gi tretthet på dagtid, forstyrrelser i døgnrytmen, humørsvingninger og depresjoner.

LYS I NORDLAND

Jorden vår har en helning på $23^{\circ}26'22''$ i forhold til solen.

Når vi i nord har vinter og lavere temperatur, er det fordi solens stråler må reise lengre gjennom atmosfæren. Da mister de en del energi, og fordi solenergien blir spredt på et større område, og får den og mindre effekt per kvadratmeter. På sommeren vender vår del av kloden mot solen, og det blir varmere, men fordi vi fortsatt befinner oss lengre vekk fra solen enn det

ekvator gjør, får vi et kaldere klima. Solen treffer oss altså med en vinkel som gir lys med lav energi og lange skygger.

Når man beveger seg nordover blir kontrastene i lyset sterkere. Solvinkelen blir mindre og mindre jo lengre mot jordens polpunkter du beveger deg, slik at lyset blir enda mer slepende og skyggene blir enda lengre. Nord for polarsirkelen

(66°33'42,5") har man midnattssol og mørketid. Altså vil ikke sole gå ned for en gitt periode om sommeren, og om vinteren forsvinner den under horisonten. Lengden på disse periodene avhenger breddegrad.

Selv om sola ikke kommer til syne i mørketiden, sørger den for at det likevel ikke mørkt.

Den lyser opp himmelen fra under horisonten, og farger fra kongeblått til oransje og rosa lyser opp dagen for mørketrøtte nordboere. På grunn av den lave solvinkelen, varer også "den blå timen" mye lengre i nord. Overgangen fra lyst til mørkt blir mye mer flytende, og spekteret av farger som spilles av, blir større.

Det er de blå-sensitive reseptorene i øyet som hjelper

til med å regulere døgnrytmen vår. Hvis disse får lite lys, blir vi trøtte, uopplagte og kan få ujevn døgnrytme. Mange mennesker som bor på de nordlige breddegrader opplever akkurat disse symptomene i mørketiden. På sommeren er det derimot vanlig å slite med å få sove om natten, når solen skinner døgnet rundt. De ekstreme variasjonene i tilgangen på dagslys skaper noen ganske store utfordringer når man skal skape arkitektur i

nord. Om vinteren er tilgangen på dagslys minimal, og for å få mest mulig lys inn, er det naturlig å lage store vindusåpninger. På sommeren, derimot, vil lyset kommet inn med en lav vinkel, og på soverom er det ofte nødvendig å skjerme med lystette gardiner ellert skodder, for å hindre at midnattssolen skinner rett inn.

Jeg ønsker å utforske arkitekturen med lys som virkemiddel.

Jeg vil spesielt å ha fokus på de stedsspesifikke lyskvalitetene man har i Nord-Norge: Midnattssol, Nordys, lav solvinkel, lange blåtimer, fargespill i vinterhimmel og lys som reflekteres i vann og snø.

TEMA // NATUR

For det lille barnehodet finnes ikke begreper som stress, kompetanse, utbrent, backup eller lavkarbo. Det kjennes likevel godt å reise vekk fra hverdagen, avgårde til det beste stedet i verden. Ei lita øy, langt ute i havet, der storfjellene rager i det fjerne og sanda er myk og kjølig mellom tærne. Plukke skjell i fjæra, bade til leppene er blå. Lukten av tang, lyng og fisk hører til her. Det gjør jeg og.

For voksenhodet er det å komme til havet en form for terapi. Det sitter i ryggmargen: Her har jeg det best. Her blir jeg liten i møte med fjellet og havet, og bekymringene blir mikroskopiske og forsvinner, i hvertfall for en stund. Anspente nakkemusklér og forvirrede tanker gir slipp. Tenk det, å bare sitte stille her, og fundere litt over ingenting. Det er luksus.

I dag stiller samfunnet store krav til individet. Det kan virke som om det å være vellykket som menneske betyr høy inntekt, stor arbeidskapasitet, spennende fritid, god kondis, et perfekt ytre og god helse. For de aller fleste er dette mål som lett kan føre til at mange føler seg mislykket og at en kommer til kort i dagliglivet.

Dette kan føre til stress, lavt selvbilde, depresjoner og utbrenthet, bare for å nevne noe.

Samtidig ser man i media at flere og flere søker ut i naturen for å redusere påvirkningen av disse kreftene. Nettmagasinet Harvests popularitet er bare et av mange eksempler på et økt fokus på naturen som kilde til ro, rekreasjon og glede. Vi bruker rett og slett naturen som kompensasjon for et stressende dagligliv. Folkehelseinstituttet viser til forskning som dokumenterer at kontakt med natur og utsikt til natur i seg selv reduserer stress, påvirker immunforsvaret og påskynder tilfriskningsprosesser for syke

mennesker. Annen forskning viser at mennesker som arbeider med problemløsning knyttet til friluftsliv får en positiv mestringsopplevelse og et styrket selvilde.

Det finnes også noen rapporter som omhandler helse og friluftsliv. Imidlertid fokuseres det mest på den fysiske faktoren, bevegelsen, som helsebringende. I en rapport uttrykkes det om "det andre" i naturmøte: Stillheten, storheten, roen, naturkrefter og solnedgang, skumringstimen og vindsuset, det som ikke så lett

lar seg konkretisere, men som vi intuitivt synes gjør noe med oss, er det funnet lite forskning. Det er mye som tyder på at natur/vakre landskaper påvirker oss positivt når det gjelder opplevelse av egen helse. Det finnes etter hvert en del vitenskapelige publikasjoner der "virkning av natur og beplantning på menneskers helse og trivsel" er belyst.

I et folkehelseperspektiv betyr dette at det bør oppmuntres til å få flere av de inaktive ut i naturen. Økt aktivitet blant de

som allerede deltar vil ha gunstig effekt, men undersøkelsene viser at den største helsegevinsten ligger i å få flere ut i naturen. Det oppfordres til fotturer og sykkelturner, både fordi dette er lavterskelaktiviteter sammenlignet med for eksempel alpint eller fjellklatring, og fordi disse aktivitetene pekte seg spesielt ut i levekårsundersøkelsene.

De samfunnsøkonomiske gevinstene av økt friluftsliv vil være betydelige.

Det er en tydelig sammenheng mellom deltagelse i friluftsliv og helsetilstand. I følge folkehelseinstituttets beregninger vil en økning i friluftslivsaktiviteter ha en betydelig, selvstendig samfunnsøkonomisk verdi, både i form av rekreasjonsverdi og i form av reduserte kostnader til helsetjenester og til sykefravær. Realisering av slike gevinster forutsetter at man klarer å aktivisere grupper av befolkningen som i dag ikke allerede er aktive.

I min oppgave vil jeg legge til rette for kontemplative opplevelser av natur ved hjelp av arkitektur, med lys som et viktig virkemiddel.

Min målgruppe vil ikke bare være de som allerede er brukere av naturen, men også de som trenger et dytt for å bli mer aktive.

Hvordan kan vi gjennom arkitektur legge til rette for kontemplasjon og mestring i møte med natur?

TEMA//ØKOTURISME

Jeg elsker å reise. Enten det er noen timer på toget og opp i fjellet, eller til andre siden av jorden, så skjer det noe med hodet mitt på tur. Tempoet skrur ned og veien blir målet. På veien møter man mennesker man ellers aldri ville fått kontakt med, og tilegner seg kunnskap og forståelse på tvers av landegrenser, aldre, religion og kjønn.

Men klimautfordringene banker på døra, og vi skjønner at måten vi har reist på, med fly tvers over jorda og tilbake, ikke lenger er forsvarlig. Det vil ikke jorda vår tåle.

Jeg har likevel vanskelig for å tro at vi kommer til å slutte å reise. Da er det måten vi reiser på som må endre seg. Kanskje vi må se oss om i egen bakgård, i naboland og nabodistrikter, etter de opplevelsene som gir så mye. Og hvordan vi besøker de stedene vi reiser til, vil også være en viktig faktor i et bærekraftig reiseliv. Her kommer økoturisme inn i bildet.

Den internasjonale økoturismeforeningen (TIES) og FN definerer økoturisme som «Sustainable tourism to natural areas that conserves the environment and improves the well being of the local people».

I tillegg har FN definert følgende rammer for økoturismen: naturbaserte opplevelser, bidrar aktivt til natur- og kulturvern, tar hensyn til lokal kultur, gir noe tilbake til lokalsamfunnet, formidler miljøbevissthet og følger miljøprinsipper i driften av virksomheten.

For meg faller det helt naturlig at et arkitekturprosjekt som retter seg mot besøkende i et så verdigfullt naturområde som Nordland, skal ha et tydelig fokus på bærekraft og økologi, med mål om å ikke gjøre inngrep som forringer naturen og opplevelsen av den. Det som bringes inn i naturen av arkitektur må tilføre noe til stedet, hvis ikke kan man like gjerne la være å bygge noe. Jeg vil i min diplomoppgave derfor ha bærekraft som en viktig premiss for arbeidet mitt.

Hva betyr det?

- Legge til rette for en øko-vennlig måte å reise på.
- Tilrettelegge for aktiviteter og oppførsel som fomidler miljøbevissthet.
 - Arkitektur som gjennom sin form og sitt fokus setter fokus på naturen som kilde til rekreasjon og glede.
- Fokus på kortreiste og miljøvennlige bygge-materialer og teknikker.
- Jeg ønsker ikke å tegne et høyteknologisk ZEB-prosjekt, men vil heller at mitt prosjekt er et innlegg i en debatt om hvordan vi kan bygge bærekraftig med enkle midler.

SITUASJON//STED

Du vet at du snart skal inn. Hele dagen har du vært ute, opplevd nye ting, møtt mennesker, beveget deg i et fascinerende landskap. Eller kanskje var dagen grå og våt, med vind rett inn fra sør-vest, og fisken ikke ville bite, eller du måtte snu fordi det var det tryggeste. Kanskje vil du bare inn og varme deg foran en ovn, men landskapet og lyset følger deg, og hvisker "litt til! Det er fortsatt mer å hente!". Eller så vil du nyte sola eller nordlyset fra trygge, varme omgivelser sammen med en ny bekjent eller en gammel venn. Naturen er hele tiden tilstede gjennom lyset og utsikten, og du kjenner det på kroppen og hodet. Her er et godt å være.

Jeg har valgt ut fire aktuelle tomter for prosjektet. Felles for dem er at de er i nordre Nordland, ligger i tillknytning til rekreasjonsområder med mulighet for aktiviteter som fjellvandring, kajakkpadling, fiske, klatring osv.

Fordi lyset i Nord-Norge blir et viktig arkitektonisk tema, er det viktig for meg at stedet har breisyn, at man kan se himmelen i flere himmelretninger på stedet, så det må ligge i relativt åpent landskap.

For å underbygge øko-tankegangen, er det viktig for meg å velge tomter man kan komme til uten privatbil, enten med sykkel, båt, eller annen kollektiv/miljøvennlig transport.

Det er også positivt om tomten allerede er “kultivert” av mennesker, slik at det ikke bygges “bærekraftig” arkitektur i urørt natur!’

Aktiviteter i
nærområdet

lys/himmelretning

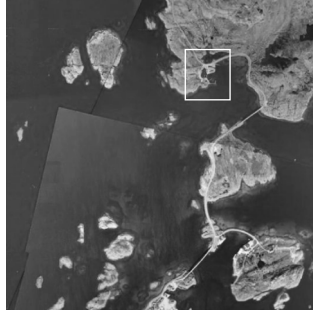
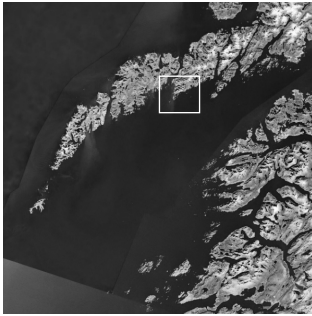
Landskap

miljøvennlig
adkomst

omgivelser/
eksisterende
strukturer

Eksisterende
turisme

1. FESTVÅG I LOFOTEN.

Klatring, padling, fjell-
vandring, skikjøring,
fiske, seiling, hval- og
havørnsafari,
sykling, gallerier,
fiskevær, nordlys,
midnattsol,

Sørvendt tomt, utsikt
mot sør, øst og vest.
Fjell i nord sperrer for
midnattsol.

Tomta ligger rett
ved havet, med
fjell og tinder i
nord, skjærgård
og storhav i sør.

Adkomst til Svolvær
eller Moskenes med
båt fra Bodø.
Sykkel eller bil ut til
Festvåg.
Bussavgang til
Henningsvær

Gamle betong-
brygger på tomten.
Ligger svært nær
biladkomsten til
Henningsvær. En del
trafikk i turistsesong

Mange turister
kommer til Lofoten.
Henningsvær er et
populært turistmål.
Mange klatrere og
padlere.

2. ENGELØYA

Padling,
fjellklatring,
fjellvadrning,
fiske, matturisme,
kulturminner,
kystsafari, seling.

Tomta er vestvendt,
men landskapet
er relativt flatt og
åpent på stedet, og
gir gode forhold for
dagslys, midnattsol
og nordlys

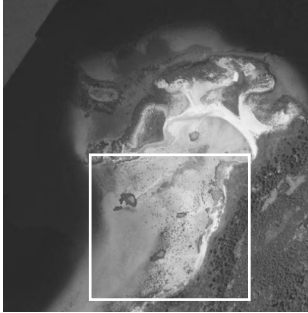
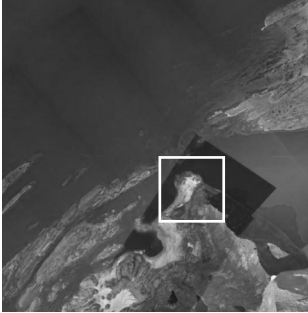
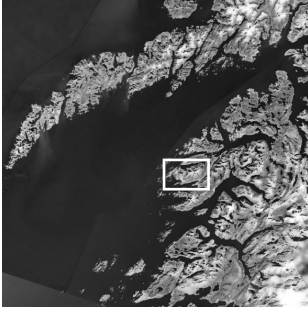
Fjell rett i hav, kultur-
landskap med åpne
sletter, lange sand-
strender, skjærgård,

Hurtigbåt fra
Bodø till Bogøy,
sykkel eller
buss videre

Kulturminner ved
Batteri Dieter,
gravhauger.
Vei frem til
tomten.
På tomten er det
nå bare natur.

Noe turisme, men
ikke i nærheten av
Lofoten i skala. det
finnes noen sjøhus og
campinger, men ingen
større anlegg.
Turistene kommer for
naturen og historien.

3.NORDSKOT I STEIGEN

Padling,
fjellklatring,
fjellvadring,
fiske, matturisme,
kulturminner,
kystsafari, seling.

Nord-vestvendt
tomt, åpent
landskap mot sør og
vest. Midnattsol.

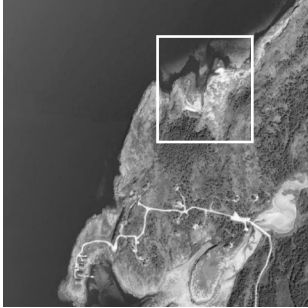
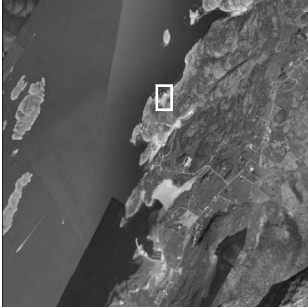
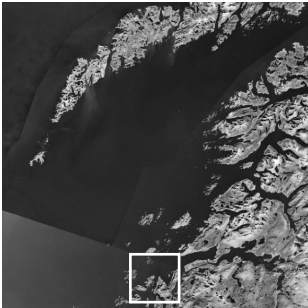
Tinder og
fjell rett i
hav, lange
strender,
skjærgård.

Båt fra Bodø,
deretter ca 2 km
til fots/sykkel til
tomten.

noen få hytter,
ellers urørt.
ikke vei til
stedet.

Det finnes to
overnattingsstedet
på Nordskot, begge
driver med småskala
opplevelsesturisme.

4. SANDHORNØYA I GILDESKÅL

Padling, fiskeing,
dykking, fjellvandring,
skikjøring,
fuglekikking,
havørnsafari

vest, nord,
nordvestvendt.
Avhengig av
plassering, er det lite
sol fra sør/øst.
Midnattsol.

Tinder,
kulturlandskap,
strender,
skjærgård og
storhav.

Hurtigbåt
mellom Bodø og
Sandnessjøen.
Lav
kollektivdekning
på øya.

hytter og nærbutikk
i området. Vei frem
til tomt.
Ingen bebyggelse
på tomta for
øyeblikket.
Gravhauger fra
jernalderen øst for
tomta

Lite utviklet turisme
på øya, men stort
potensial. Noen få
campingturister

MÅL & AMBISJONER

Konkrete mål:

- Tegne et helhetlig prosjekt som favner om både den store skalaen, arkitekturen i landskapet, og helt ned til detaljen.

- Lære mer om å bruke lys som arkitektonisk tema og virkemiddel.

- Lære med om bærekraftig arkitektur

Personlige mål:

- Bli tryggere på egen formgivning

- Jobbe mer i åpen modus, være mer intuitiv

- Jobbe med ulike verktøy, og være åpen for hva som oppstår da.

METODE & FREMDRIFT

Noen dager flyter det. Du gjør noe, noe intuitivt. Hadde det kanskje ikke vært fint om...Ja, se der! Nye ting dukker opp, det bygger på seg. Du skaper, ser, undrer, forsker! Prosjekters grunnelementer og konsepter kan bli utviklet på en slik dag.

Andre dager er svarte hull. Ingen ting kommer ut av dem, prosessen står helt stille. Alt du gjør er teit, alle spørsmål er vanskelige. Hvordan kommer man seg videre på slike dager? Hvordan kan man tilrettelegge prosessen sin, slik at det blir færrest mulig svarte dager, og flere gode?

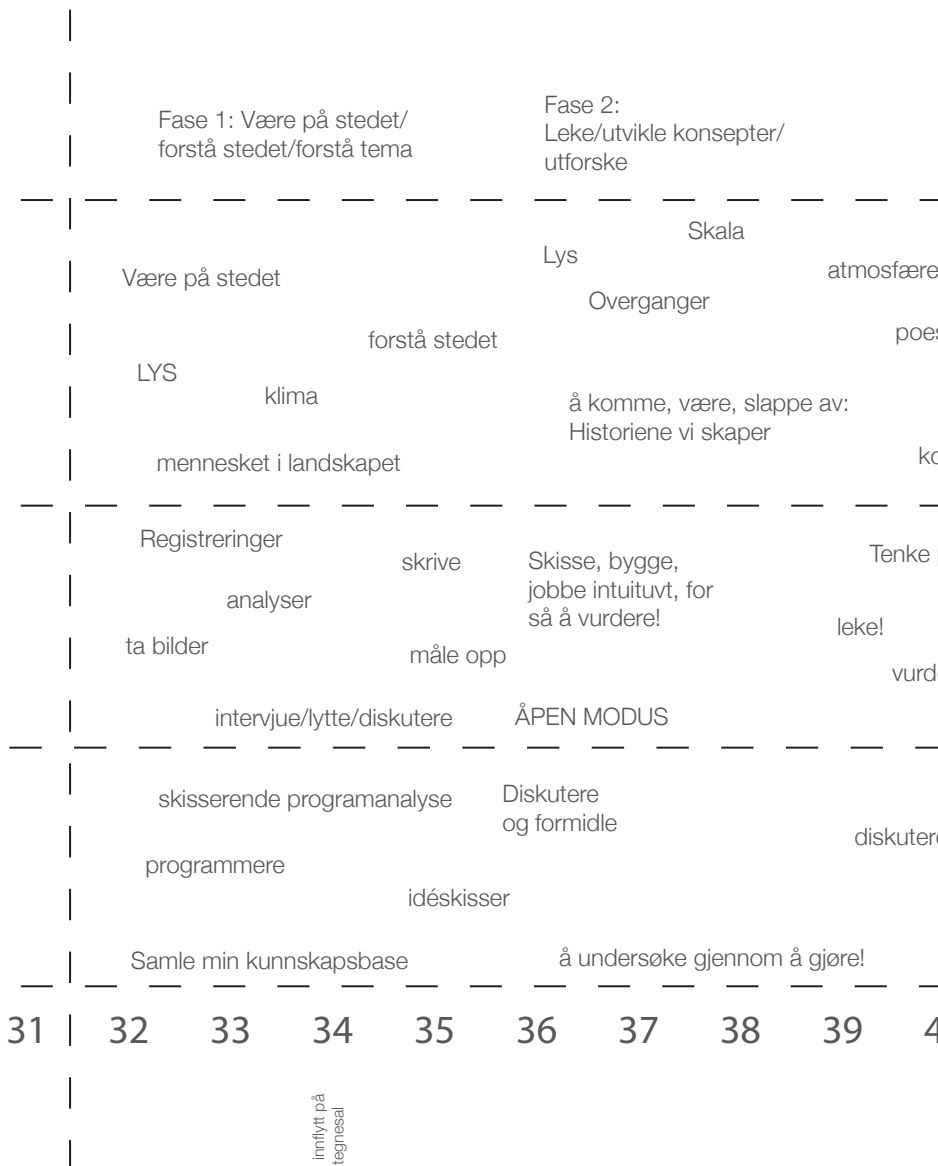
Kanskje kan det hjelpe å bli mer bevisst på sin egen prosess?

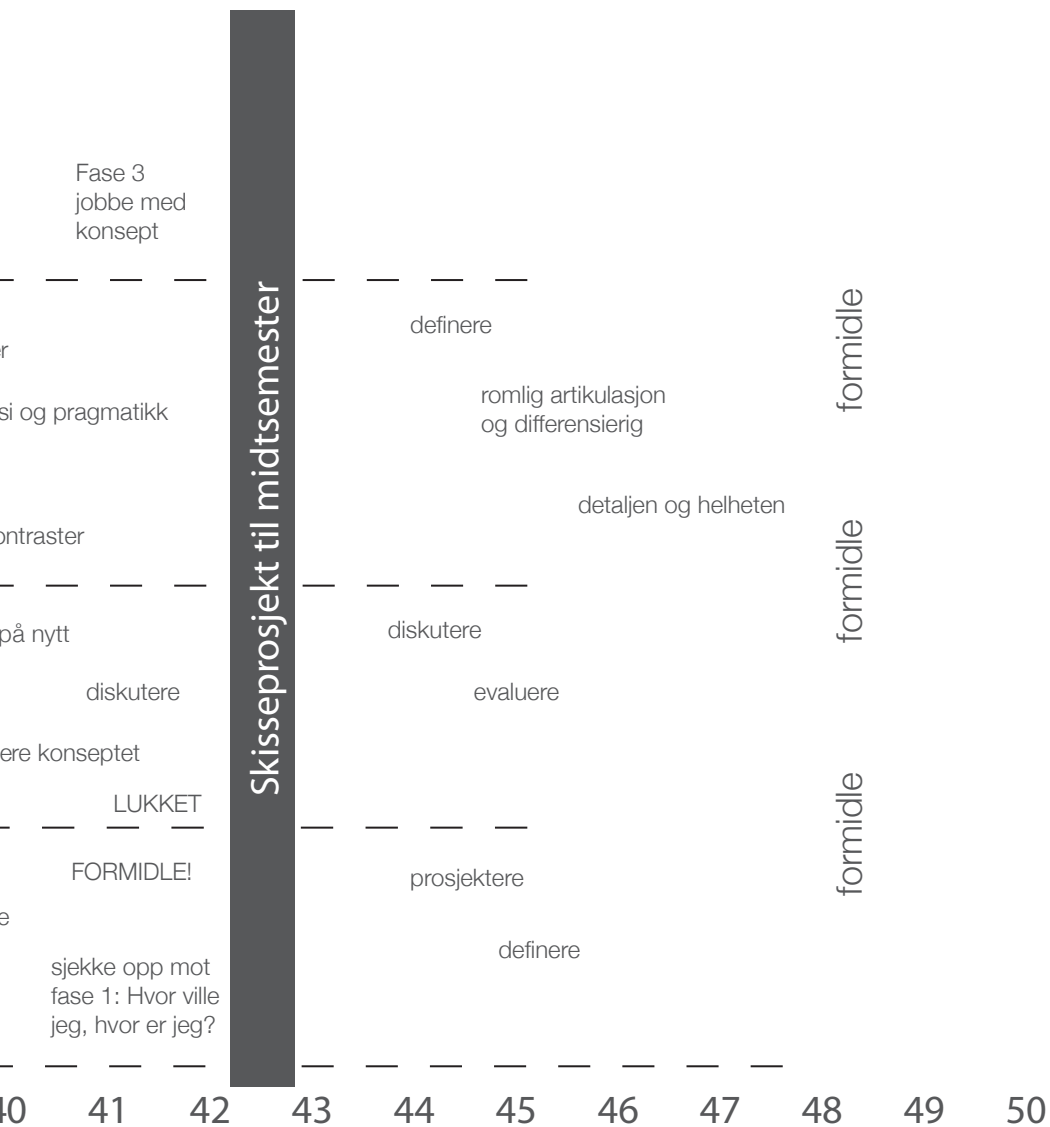
Jeg tror jeg vil ha godt av å bli mer bevisst på hvordan jeg jobber. Jeg ønsker i dette prosjektet å veksle mer bevisst i mellom åpen og lukket modus, mellom å jobbe intuitivt og analytisk.

Ved å ha fokus på hvilken modus jeg jobber i, og ved å alternere verktøy, skala og tema, håper jeg å utforske prosjektet dypere, og unngå langvarige ukreative perioder.

Jeg vil strukturere eget arbeid i 3 faser med forskjellig fokus

og hvor jeg vil jobbe med ulike verktøy for å utvikle prosjektet. Disse vil selvfølgelig overlapse og påvirke hverandre, prosessen er ikke lineær! Men ved å være bevisst på hva jeg skal ha fokus på, og hva som skal komme ut av fasen, håper jeg å oppnå en god progresjon.

KILDER

Nanna Kurtze & Terje Eikemo, Karl-Gerhard Hem, Analyse og dokumentasjon av friluftslivets effekt på folkehelse og livskvalitet, SINTEF Teknologi og samfunn, 2009.

Henry Plummer, Nordic light, Tames & Hudson Ltd, 2012.

Holtmark, T. (2009, 02 14). Lyset i Tid og rom Hentet 03 16, 2014 fra Store norske leksikon: http://snl.no/lys/lyset_i_rom_og_tid Plummer, H. (2012).

Are Røysamb, "Lys i en mørketid", Arkitektur N, 08/2009

Russel G. Foster, "Bodyclock, light, sleep and health", D/A magazine, spring 2011, issue 15.

Judith Heerwagen, "The experience of daylight", D/A magazine, spring 2011, issue 15.

økoturisme. (2012, 9. februar). I Store norske leksikon. Hentet 25. mai 2014 fra <http://snl.no/%C3%B8koturisme>.

VEDLEGG: ENDRINGER I
OPPGAVEN

I møtet med stedet og den fysiske virkeligheten har oppgaven min endret seg. Utfordringene som eksisterer på tomta og i området gjør at jeg har endret fokus i oppgaven.

Jeg ønsket å jobbe veldig poetisk med lys og kontemplasjon i møte mellom mennesket og natur. Temaene og denne poetikken er der fortsatt, men har bare tatt en annen form, mer fokusert mot virkeligheten. Motstanden jeg møtte på stedet skaper en annen type poetikk, som er mer

pragmatisk og virkelighetsnær.

Programatisk betyr det at jeg vil lage en base-camp for friluftsturister. Det skal være et tilbud både til de som ønsker for tak over hodet og mer tilrettelegging, og de som sover i telt, men ønsker å bruke sanitærfasiliteter.

Friluftsturister er en ganske bred målgruppe med mange forskjellige behov, både de helt pragmatiske, som å gå på do, vaske seg og sove, til mer varierende behov, som

å være alene, være sosial, slappe av osv. Jeg håper derfor at oppgaven min kan favne behovene til hele spekteret av friluftsturister, fra den skikkelig hardbarka ekstremisportutøveren til fjæretusleren og rullestolbrukeren.

Jeg tror at de endringene som har kommet gjennom møtet med stedet og oppdagelsen av reelle og alvorlige utfordringer knyttet til turismen, gjør oppgaven min mer forankret i virkeligheten, mer aktuell, og styrker den.

Jeg håper at jeg gjennom arbeidet mitt kan komme med et relevant svar på noen av utfordringene som finnes på stedet, og være et innspill i debatten om hvordan vi forvalter friluftsturismen i Norge.

Sissel Ellingsen Westvig
Sissel.westvig@gmail.com
97511926

